

Jagiellońskie Centrum Językowe UJ
Ramowy program nauczania języka hiszpańskiego na poziomie B1

Założenia

Proponowany program nauczania opiera się na założeniu, że osoby rozpoczynające naukę na poziomie B1 opanowały język obcy w zakresie wyznaczonym przez programy nauczania na poziomach niższych. Uczący się pogłębiają swoją znajomość języka, rozwijając sprawności językowe oraz strategie uczenia się i kompetencje społeczne, a także poszerzają wiedzę ogólną. Lektor jest organizatorem procesu nauczania i uczenia się, doradcą oraz przewodnikiem, ale końcowe efekty zależne są od uczestników kursu – ich wkładu pracy i gotowości do wzbogacenia wiedzy językowej. Do osiągnięcia zamierzonych efektów uczenia się studenci powinni przeznaczyć minimum 60 godzin na naukę języka poza salą lekcyjną, czyli w ramach pracy własnej. Jeżeli umiejętności wyjściowe studenta uniemożliwiają efektywne uczestnictwo w kursie na poziomie B1, to dla osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się na tym poziomie konieczne jest znaczne zwiększenie nakładu pracy własnej. Program nauczania na poziomie B1 zakłada realizowanie treści uwzględniających specyfikę kierunku studiów oraz komponent akademicki.

1. Ogólne cele kursu:

- rozwinięcie kompetencji komunikacyjnych języku obcym w sferze prywatnej, publicznej, edukacyjnej i zawodowej
- poszerzanie zasobu leksykalnego i znajomości konstrukcji gramatycznych
- rozwinięcie kompetencji interkulturowych
- poszerzenie wiedzy o krajach hiszpańskojęzycznych
- rozwój efektywnych strategii uczenia się i samokształcenia

2. Treści nauczania:

A. Zagadnienia tematyczne

- człowiek, opis wyglądu i charakteru
- praca, zawody, ubieganie się o pracę
- edukacja, studia uniwersyteckie, studia zagraniczne, umiejętności i ich brak
- dom, rodzina, relacje międzyludzkie
- spędzanie czasu wolnego, zainteresowania, sport
- zdrowie, higiena, odżywianie
- podróże, turystyka, środki transportu
- życie w mieście i na wsi
- zakupy, pieniądze, konsumpcja
- kultura (muzyka, film, literatura, teatr)
- tradycje i obyczaje innych narodów, wielokulturowość, stereotypy kulturowe
- natura i ochrona środowiska naturalnego, organizacje ekologiczne
- zjawiska pogodowe, kataklizmy
- współczesne środki przekazu informacji (prasa, radio, telewizja, Internet), bieżące wydarzenia z życia publicznego, społecznego
- telefon (rozmowa przez telefon, sms)

B. Zagadnienia gramatyczno-leksykalne

- czas teraźniejszy – powtórka
- czasy przeszłe: *pretérito perfecto*, *indefinido*, *imperfecto*, *pluscuamperfecto*
- konstrukcja *estar + gerundio* (*estoy/he estado/estuve/estaba*)
- tryb *subjuntivo*: *presente de subjuntivo*, *pretérito perfecto de subjuntivo*
- *indicativo / subjuntivo* w zdaniach dopełnieniowych, okolicznikowych czasu, celu, względnych
- *futuro simple / futuro compuesto* do wyrażania przyszłości oraz przypuszczeń
- tryb przypuszczający *condicional simple* jako forma grzecznościowa, wyrażanie życzeń *me gustaría + infinitivo*, dawanie rad w zdaniach *yo que tú, deberías*
- tryb rozkazujący: *imperativo afirmativo* oraz *negativo* z zaimkami dopełnienia bliższego i dalszego
- zdanie warunkowe I typu.
- mowa zależna; przekazywanie informacji, pytań (*dice, pregunta, dijo, preguntó*) próśb, sugestii (*dice, pide*)

- strona bierna z *ser*
- zdania bezosobowe
- konstrukcje peryfrastyczne z *infinitivo* (*empezar a, dejar de, acabar de, volver a, seguir sin*) oraz *seguir+gerundio, llevar+gerundio*
- konstrukcje do wyrażania trwania czynności *hace ... que, desde hace, desde*
- *ser/estar*
- słowotwórstwo
- spójniki
- rodzajniki – poszerzenie wiadomości
- przyimki – poszerzenie wiadomości, rekcja czasowników
- wybrane wyrażenia idiomatyczne i przysłowia

C. Funkcje językowe

- opisywanie cech osób i miejsc, właściwości przedmiotów i zjawisk, formułowanie definicji, np.
Es una persona amable. Está guapa. Es de metal, sirve para..., está en ...
- przywoływanie wspomnień, relacjonowanie wydarzeń z uwzględnieniem okoliczności, opowiadanie anegdot, np.
¿A qué tipo de escuela ibas? Estaba en el salón viendo la tele, cuando oí el disparo.
- przedstawianie początku, trwania i końca danej czynności, np.
Empecé a jugar al tenis en 2012. Llevo dos años tocando la guitarra. He dejado de fumar.
- mówienie o umiejętnościach i ich braku.
Soy bastante bueno dibujando, soy capaz de ... Los idiomas me resultan fáciles. Me cuesta aprenderlo.
- proszenie o radę, udzielanie rad i wskazówek, np.
Usa siempre crema protectora. No lleves mucho dinero. Deberías descansar. Yo en tu lugar esperaría. Te aconsejo que te compres una buena guía. Es importante hacerlo / que lo hagas.
- rozkazywanie, nakazywanie, np.
¡Hazlo!, ¡No te vayas!
- przekazywanie informacji, pytań (*dice, pregunta, dijo, preguntó*) próśb, sugestii (*dice, pide*)
Dice que tiene hambre y pregunta si tienes dinero. Pide que le compres un helado. Dijo que no lo sabía y preguntó cómo nos habíamos enterado.
- przedstawianie opinii na dany temat, argumentowanie, podsumowanie, np.
Creo que es interesante, pero no pienso que sea urgente. Está claro que hay muchos problemas y no es verdad que el gobierno no haga nada. En mi opinión... Por un lado... por otro lado... Además, etc.
- stwierdzanie faktu i ocenianie, np.
Es evidente que prefieren esperar. Es lógico que no llamen.
- wyrażanie przypuszczenia, np.
Quizás... Probablemente... Serán las ocho.
- wyrażanie uczuć, upodobań, emocji, np.
Me gusta bailar / que mi novio sepa bailar. Odio tener que esperar/ que mi amiga llegue tarde. Me da vergüenza hablar en público
- wyrażanie zdziwienia, żalu, np.
¡Qué raro que no nos llame / que no haya llamado! ¡Qué pena que no puedas irte de vacaciones!
- wyrażanie zgody lub jej braku, wyrażenie sceptycyzmu, np.
Estoy de acuerdo contigo.
- prostowanie informacji, np.
No, no es el lunes cuando tengo clases, sino el jueves.
- wyrażanie oburzenia, składanie reklamacji, ocenianie rzeczywistości, np.
No me parece normal / justo que no haya descuentos.
- wyrażanie pragnień, marzeń, potrzeb, życzeń, np.
Quiero verte / que vengas a verme. Espero saberlo pronto / que me lo digas. Necesito que me ayuden. Busco un piso que no sea caro. ¡Ojalá llueva! ¡Que te mejores!
- wyrażanie celu, np.
Leo anuncios para encontrar trabajo. Te lo digo para que sepas la verdad.
- wyrażanie przyczyny, np.
Como, por eso
- wyrażanie warunku możliwego

Si tengo tiempo, voy al cine.

- wyrażanie obowiązku, potrzeby, np.
Es necesario que controle el peso. No hace falta hacer la reserva.
- prośenie o przysługę, pomoc, np.
¿Podrías / Te importa abrir la ventana?
- prośenie o pozwolenie, dawanie go i odmawianie, zakazywanie, np.
¿Te importa si fumo? No, en absoluto. Es que... Aquí no se puede...
- proponowanie, sugerowanie, zapraszanie i odrzucanie propozycji, np.
¿Y por qué no vas al médico? Es que no tengo tiempo.
- kontakty towarzyskie, składanie życzeń, gratulacji, np.
¡Bienvenido!, ¡Felicidades!, ¡Que seáis muy felices!

D. Komponent akademicki

- wyszukiwanie, w ograniczonym zakresie przetwarzanie i przedstawianie informacji
- podstawy przygotowywania prezentacji kierunkowych

E. Komponent specjalistyczny

- podstawowe słownictwo specjalistyczne dotyczące danej dziedziny
- proste teksty kierunkowe, materiały źródłowe dotyczące danej dziedziny nauki, w tym materiały wybrane i opracowane samodzielnie przez studentów

3. Przewidywane efekty uczenia się:

Po zakończeniu kursu student potrafi:

Stuchanie

- zrozumieć rozmowy na tematy codzienne w standardowej odmianie języka
- zrozumieć wypowiedzi osób dzielących się swoimi doświadczeniami, opiniami, przypuszczeniami, które dotyczą typowych spraw
- zrozumieć, polecenia, pytania o zgodę, rady, propozycje przekazane w standardowy sposób
- zrozumieć główne wątki przekazu zawartego w programach radiowych i telewizyjnych

Komponent akademicki

- zrozumieć prostą prezentację związaną z kierunkiem studiów

Czytanie

- zrozumieć w sposób zadawalający dla własnych potrzeb konkretne, proste teksty składające się ze słów najczęściej dotyczących życia codziennego oraz zawodowego / własnej specjalności
- rozpoznawać główne przesłanie zawarte w sformułowanych wprost tekstach argumentacyjnych oraz rozpoznawać, choć nieszczegółowo, sposób argumentacji przy przedstawianiu jakiegoś znanego tematu, domyślając się na podstawie kontekstu znaczenia nieznanych słów

Komponent akademicki

- przeglądać dłuższe teksty w celu znalezienia potrzebnych informacji, a także zbierać informacje z różnych części tekstu lub z różnych tekstów, aby wykonać konkretne zadanie

Pisanie

- pisać zgodnie z konwencją proste teksty prywatne np.: maile na tematy znane lub związane z zainteresowaniami, studiami, pracą zawodową, by krótko opisać wrażenia lub przeżycia; życzenia, zaproszenia, podziękowania, gratulacje
- pisać proste teksty o charakterze urzędowym (np. krótki list motywacyjny, reklamacja)
- pisać prosty tekst, opowiadanie, recenzję filmu lub książki

Komponent akademicki

- notować, np. w trakcie wykładu, wystarczająco precyzyjnie jego kluczowe tezy, aby po jakimś czasie sporządzić przydatny tekst, pod warunkiem, że wykład jest na temat znany, ujęty
- w standardowej odmianie języka i ma dobrze zorganizowaną strukturę

Mówienie

- wypowiadać się w miarę płynnie i spontanicznie wykorzystując dosyć szeroki zasób nieskomplikowanych środków językowych na typowe tematy z zakresu życia codziennego, zawodowego i osobistego

- uczestniczyć w rozmowach codziennych używając języka standardowego
- przekazywać skutecznie to co chce w rozmaitych sytuacjach
- formułować swoje opinie, przypuszczenia
- włączyć się do dyskusji na znany sobie temat, pomagać w podtrzymaniu rozmowy lub dyskusji

Komponent akademicki

- przedstawić krótką prezentację w oparciu o prosty tekst związany ze swoim kierunkiem studiów.
- wypowiedzieć się na podstawie sporządzonych notatek i krytycznej analizie prostych tabel czy wykresów z zakresu własnej specjalności i zainteresowań, poleceń i odpowiedzi testowych, przetwarzając je parafrazować w sposób uproszczony zachowując oryginalne słownictwo, podsumować i wyciągać wnioski